

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2To/7/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6115010557
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6115010557.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a Mgr. Rudolfa Ďurtu, v trestnej veci obžalovanej C. J., stíhanej pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Tr.zák., na verejnom zasadnutí dňa 25.februára 2016, o odvolaní obžalovanej C. J. a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 1T/43/2015 zo dňa 16.11.2015, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie obžalovanej C. J. a okresného prokurátora **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 1T/43/2015 zo dňa 16.11.2015 bola obž. C. J. uznaná za vinnú z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm.a/ Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 02. 10. 2014 v čase okolo 10.30 h na ceste č. 1/59 okres Banská Bystrica viedla, v smere od Banskej Bystrice do Ružomberka, osobné motorové vozidlo zn. Suzuki Swift ev.č. G. XXX C. tak, že pri prejazde ľavotočivej zákruty v km 21,50 neprispôsobila rýchlosť a techniku jazdy najmä stavu a povahe vozovky, poveternostným podmienkam a svojim schopnostiam, v dôsledku čoho sa s vozidlom dostala do bočného šmyku, v ktorom prešla do protismernej časti vozovky, kde pravou bočnou časťou vozidla narazila do prednej časti protiidúceho osobného motorového vozidla zn. Škoda Octavia ev.č. R. XXX C., ktoré viedol E. O., nar. XX. XX. XXXX, pričom pri dopravnej nehode E. O. utrpel ťažké pomliaždenie hrudníka, zlomeninu hrudnej kosti, zlomeninu IV. - VIII. rebra vpravo a pomliaždenie pravého kolena, ktoré zranenia znalec H.. C. P., J. v odbornom vyjadrení; hodnotí ako ťažké zranenia s primeranou dobou liečenia a práceneschopnosti 6-8 týždňov, spolujazdkyňa E. O. sediaci na zadnom sedadle spolujazdca vľavo L. O., nar. XX. XX. XXXX utrpela pomliaždenie bedrovej oblasti chrbta, podvrtnutie krčnej chrbtice a tržňozmliaždenú ranu ľavého obočia, ktoré zranenia znalec H.. C. P., J. v odbornom vyjadrení hodnotí ako ľahké zranenia s primeranou dobou liečenia v trvaní 10-14 dní a primeranou dobou práceneschopnosti v trvaní 10 dní a spolujazdec E. O. sediaci na prednom sedadle spolujazdca A.. H. O., nar. XX. XX. XXXX, utrpel pomliaždenie krčnej chrbtice, ktoré zranenie H.. C. P., J. v odbornom vyjadrení hodnotí ako ľahké zranenie s primeranou dobou liečenia v trvaní do 7 dní a primeranou dobou práceneschopnosti v trvaní 3-5 dní.

Za to súd obžalovanej uložil peňažný trest vo výške 1 000,-€, pričom pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, jej uložil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 1 mesiac.

Podľa § 288 ods. 1 Tr.por. súd odkázal s nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie poškodených : L. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R., ul.R. XXX/X a H. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R., ul. R. č. XXX/X.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie obž. C. J. a to prostredníctvom svojho obhajcu. Z písomných dôvodov odvolania v podstate vyplynulo, že prvostupňový súd vo veci rozhodol bez starostlivého vyhodnotenia všetkých skutočností svedčiacich v prospech obvinenej v súlade so základnými zásadami trestného konania uvedenými v § 2 Tr.por. Obžalovaná sa poškodeným opakovane ospravedlnila a celá dopravná nehoda ju mrzí. Odvolaním sa domáha spravodlivého a

objektívneho posúdenia trestnej veci a tomu zodpovedajúceho skončenia trestného stíhania a to najmä podmieneným zastavením trestného stíhania. Obžalovaná sa k spáchaniu skutku priznala, svoje výpovede a postoje k celej veci doteraz nezmenila. Na hlavnom pojednávaní urobila vyhlásenie o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm.b/ Tr.por. K vzniku a priebehu dopravnej nehody sa nevedela bližšie vyjadriť, pretože utrpela zranenia, bola nemocnične hospitalizovaná a prebrala sa až v nemocnici a do dnešného dňa si na presný priebeh dopravnej nehody nepamätá. V tejto súvislosti obhajoba poukázala na poľahčujúce okolnosti, ktoré svedčia obžalovanej a to, že pred nehodou viedla riadny život, že ku skutku sa priznala a urobila vyhlásenie o vine, pričom svoje konanie oľutovala a urobila opatrenia smerujúce k vyporiadaniu ich jednotlivých nárokov.

Počas celého trestného konania obžalovaná poukazovala na alternatívny spôsob skončenia trestného konania, ktorý bol podľa obhajoby v tejto právnej veci príliehavejší. V tejto súvislosti poukázala na podmienky upravené v § 216 Tr.por. a na osobu obžalovanej, ktorá je z trestno-právneho hľadiska bezúhonnou osobou, z priestupkového hľadiska je bezúhonnou osobou, je disciplinovanou a zodpovednou vodičkou, v meste bydliska ako aj u zamestnávateľa požíva dobrú povesť, žije usporiadaným spôsobom života, je vydaná, má dve malé deti a pracuje ako opatrovatelka v zahraničí, kde na výkon tohto povolenia potrebuje byť držiteľkou vodičského oprávnenia, čo vyplynulo z pracovného hodnotenia jej zamestnávateľa F. L.. V prípade straty vodičského oprávnenia by nebola schopná uvedenú prácu vykonávať a o toto zamestnanie by prišla. V závere odvolania sa obhajoba venovala vysvetleniu pojmu ochrany základných ľudských práv a slobôd a s tým spojené právo, aby vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom. V neposlednej rade obhajoba zdôraznila, že zámerom podania odvolania nebolo účelové zbavenie sa prípadnej vlastnej zodpovednosti za nehodu, k nehode obvinená od počiatku zaujala otvorený a úprimný postoj, urobila opatrenia smerom k vysporiadaniu nárokov poškodených a podľa záverov obhajoby boli splnené podmienky pre podmienené zastavenie trestného stíhania, preto požiadali o procesné skončenie veci v rámci odvolacieho konania. V tejto súvislosti obhajoba krátkou cestou doručila súdu rozhodnutia Okresného súdu Banská Bystrica a Okresného súdu Zvolen o podmienenom zastavení trestného stíhania v podobných veciach. Z uvedeného dôvodu obhajoba navrhla zrušiť rozsudok prvostupňového súdu v napadnutých výrokoch a vo veci rozhodnúť formou podmieneného zastavenia trestného stíhania, zohľadňujúc odvolacie námietky obvinenej a výsledky konania pred súdom prvého stupňa, alter. vec vrátiť súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie aj okresný prokurátor a to proti výroku o uloženom peňažnom treste, pričom nemal problém s výmerou trestu, ale napadol ustanovený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 mesiac pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu, ktorý považuje vzhľadom na zákonom ustanovenú trestnú sadzbu odňatia slobody pri trestnom čine, z ktorého bola obžalovaná uznaná vinnou, za neprimerane mierny. Podľa prokurátora by sa mal náhradný trest pohybovať minimálne na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody.

Ďalej podľa prokurátora by vzhľadom na všetky okolnosti tohto prípadu bolo namieste obžalovanej ukladať popri peňažnom treste aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu a to nad dolnou hranicou zákonom stanovenej trestnej sadzby. V tejto súvislosti prokurátor poukázal na to, že obžalovaná sa ako vodič motorového vozidla dopustila porušenia pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom, keď rýchlosť svojej jazdy neprispôsobila najmä stavu a povahe vozovky, poveternostným podmienkam a svojim schopnostiam, teda nejednalo sa len o drobné a nezávažné porušenie dopravných predpisov. Prokurátor tiež poukázal na závažný následok spôsobený konaním obžalovanej, keď spôsobila ujmu na zdraví trom osobám, z toho v jednom prípade sa jednalo o ťažkú ujmu na zdraví, v jednom prípade o ublíženie na zdraví a v jednom prípade o ujmu na zdraví, pričom vďaka náhode nedošlo k spôsobeniu ešte závažnejšiemu následku. Súčasne prokurátor poukázal aj na samotný postoj obžalovanej k spáchanej trestnej činnosti, keď v prípravnom konaní odoprela k veci vypovedať a proti uzneseniu o vznesení obvinenia podala sťažnosť s odôvodnením, že príčinou predmetnej dopravnej nehody nebola neprimeraná rýchlosť jej jazdy, ale technická závada na jej vozidle. Toto však bolo v priebehu prípravného konania vyvrátené ďalšími zabezpečenými dôkazmi, vrátane znaleckého posudku znalca z odboru cestnej dopravy. Preto je podľa prokurátora nutné v kontexte hodnotiť aj „úprimné priznanie“ obžalovanej pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu a následne na hlavnom pojednávaní, keďže z okolností tohto prípadu je vzhľadom na uvedené skutočnosti každému súdnemu človeku zrejmé, že takéto priznanie obžalovanej je len účelové, učené pod ťarchou zabezpečených dôkazov a predovšetkým učené najmä v snahe získať pre seba čo najpriateľnejší trest za svoje protiprávne konanie. Účelovosť tohto konania obžalovanej podľa prokurátora potvrdzuje aj

jej postoj v rámci mediačného konania, ktoré v tejto veci bolo vykonané. Preto ani priznanie poľahčujúcej okolnosti obžalovanej podľa § 36 písm.l Tr.zák. jej nesvedčí.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti prokurátor je toho názoru, že okresný súd pri určovaní druhu a výmery trestu neprihliadol najmä na spôsob spáchania trestného činu, jeho následok a na osobu páchatel'a tak, ako mu to ukladá ust. § 34 ods. 4 Tr.zák. a trest uložený obžalovanej dostatočne nezabezpečí dosiahnutie účelu trestu v zmysle ust. § 34 ods. 1 Tr.zák. V tejto súvislosti prokurátor tiež poukázal na výpis z evidenčnej karty vodiča, týkajúci sa obžalovanej, ktorá už v minulosti bola za priestupok spočívajúci v prekročení povolenej rýchlosti priestupkovo postihnutá, zjavne si z tohto konania nevzala žiadne ponaučenie. Pokiaľ ide o neuložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel, odôvodnenie prvostupňového súdu, že zohľadnil, že obžalovaná má byť na motorovom vozidlom existenčne odkázaná a uložením takéhoto trestu by mala byť neprimerane postihnutá jej rodina, prokurátor k tomuto podotkol, že táto skutočnosť sama o sebe naproti všetkým vyššie spomínaným argumentom odôvodňujúcim uloženie trestu zákazu činnosti predsa nemôže odôvodňovať neuloženie trestu zákazu činnosti, obzvlášť pokiaľ obžalovaná nie je výlučným žiteľom rodiny.

Preto prokurátor navrhol, aby v napadnutom rozsudku zrušil výrok o uloženom treste a rozhodol sám tak, že obžalovanej bude popri peňažnom treste vo výmere 1 000,-€ s ustanovením náhradného trestu odňatia slobody pre prípad úmyselného zmarenia jeho výkonu vo výmere aspoň 12 mesiacov, uložený aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu vo výmere aspoň dvoch rokov. Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí uviedol, že odvolanie obžalovanej navrhuje zamietnuť, keďže rozhodnutie okresného súdu v tejto časti považuje za správne vo vzťahu k výroku o treste sa pridržiaval písomných dôvodov odvolania a navrhol, aby obžalovanej bol uložený popri peňažnom treste vo výmere 1 000,-€ aj náhradný trest odňatia slobody, ktorý bude prísnejší ako ten, ktorý bol uložený okresným súdom a popri tom navrhol, aby obžalovanej bol uložený tiež trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel.

Obhajca obžalovanej na verejnom zasadnutí uviedol, že v osobe obžalovanej ide o bezúhonnú osobu, ktorá vlastní oprávnenie riadiť motorové vozidlá dlhodobo, s motorovým vozidlom jazdila bez problémov do súčasnej doby, nemala žiadny záznam z porušenia pravidiel cestnej premávky, okrem jedného priestupku, ktorý bol citovaný. Obžalovaná utrpela pri dopravnej nehode zranenie, preto si nepamätala na priebeh dopravnej nehody. Napriek tomu korektné postupovala vo vzťahu k priznaniu svojej viny vzhľadom na vykonané dôkazy. Škoda poškodeným bola uhradená prostredníctvom poisťovne a jednej poškodenej nebola uhradená škoda, ktorú si nárokovala po skončení prípravného konania a ktorú nevydokladovala. V osobe obžalovanej ide o bezúhonnú osobu, ktorej prejednávaný prípad je prvým prípadom, kedy došlo k porušeniu zákona z jej strany a preto obhajoba má za to, že takýto prípad by nemal byť hneď potrestaný trestom. V prejednávanom prípade obžalovaná neprekročila rýchlosť vozidla, len ju neprispôsobila poveternostným podmienkam. Preto obhajoba navrhla, aby krajský súd rozhodol o podmienечnom zastavení trestného stíhania, prípadne ak by došiel k inému záveru, aby vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie. Súčasne obhajoba navrhla odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaná sa na verejné zasadnutie nedostavila, prostredníctvom obhajcu predložila vyhlásenie, ktorým požiadala o vykonanie verejného zasadnutia v jej neprítomnosti.

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolania obžalovanej C. J. a okresného prokurátora nie sú dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že prvostupňový súd vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy, pričom je nutné konštatovať, že obžalovaná C. J. sa k spáchaniu skutku uvedeného v obžalobe priznala a v tomto smere na hlavnom pojednávaní urobila vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 5 Tr.por., ktoré súd prijal. Toto vyhlásenie obžalovanej bolo v súlade s ďalšími vykonanými dôkazmi.

Z uvedeného dôvodu obžalovaná nemohla napadnúť výrok o vine v odsudzujúcom rozsudku (§ 257 ods. 5 Tr.por.), pretože vyhlásenie obžalovanej o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm.c/ Tr.por.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd sa nestotožnil s námietkou obhajoby, že „uznanie viny a uloženie trestu súdom bolo prevedené bez starostlivého vyhodnotenia všetkých skutočností svedčiacich v prospech obvinenej tak, ako to majú na mysli základné zásady trestného konania“. Tým, že súd prijal vyhlásenie obžalovanej o vine podľa § 257 ods. 7 Tr.por., súčasne vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaná spáchanie skutku priznala, nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s

výkonom trestu, náhrade škody, alebo ochranného opatrenia (§ 257 ods. 8 Tr.por.). Preto odvolanie obžalovanej proti výroku o vine krajský súd vyhodnotil ako irelevantné. V konečnom dôsledku obhajoba modifikovala písomné odvolanie v tom, aby krajský súd rozhodol o podmiennečnom zastavení trestného stíhania obžalovanej, alebo vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Vo vzťahu k tejto požiadavke obhajoby odvolací súd konštatuje, že inštitút podmiennečného zastavenia trestného stíhania je fakultatívnym rozhodnutím. Pri posudzovaní dostatočnosti rozhodnutia o podmiennečnom zastavení trestného stíhania je potrebné vyhodnotiť nielen osobu obžalovanej, ale aj okolnosti prípadu, pričom nie je možné preceňovať význam osoby obžalovanej na úkor významu okolnosti prípadu. V danej veci sa dá súhlasiť s argumentáciou obhajoby pokiaľ ide o osobu obžalovanej. Na druhej strane však odvolací súd prihliadol aj k argumentácii prokurátora vo vzťahu k okolnostiam prípadu, teda že obžalovaná ako vodička porušila dôležitú povinnosť, že svojím konaním spôsobila závažný následok, pričom vďaka náhode nedošlo k spôsobeniu ešte závažnejšieho následku. V konečnom dôsledku obžalovaná sa na začiatku trestného stíhania snažila poukázať na to, že príčinou dopravnej nehody mal byť technický stav vozidla a nie jej zlá technika jazdy a prekročenie tzv. bezpečnej rýchlosti vozidla v dôsledku čoho sa toto vozidlo stalo neovládateľným za daných adhézných podmienok na vozovke. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd sa stotožnil s postupom prvostupňového súdu, keď tento neaplikoval inštitút podmiennečného zastavenia trestného stíhania obžalovanej.

Ďalej vo vzťahu k uloženému peňažnému trestu vo výmere 1 000,-€ odvolací súd poznamenáva, že tento má u obžalovanej plniť výchovnú funkciu v rámci individuálnej prevencie, pričom takto uložený peňažný trest spĺňa aj podmienky generálnej prevencie.

Krajský súd sa však nestotožnil s požiadavkou prokurátora, aby bol obžalovanej uložený vyšší náhradný trest odňatia slobody a to minimálne na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody. Uloženie náhradného výkonu trestu je viazané len na situáciu, že odsúdená úmyselne zmarila výkon peňažného trestu, t.j. že peňažný trest nezaplatila v stanovenej lehote, teda náhradný trest sa vzťahuje k výkonu peňažného trestu a odráža trest za jeho úmyselné zmarenie, preto súdy podľa výšky peňažného trestu ukladajú aj primerané náhradné tresty odňatia slobody. V tomto prípade je požiadavka prokurátora na náhradný trest odňatia slobody vo výmere minimálne na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby pre obžalovanú neadekvátne a preto na ňu krajský súd neprihliadol. V neposlednej rade okresný súd nepochybil ani v tom, keď obžalovanej neuložil zákaz činnosti viesť motorové vozidlá. Svoje rozhodnutie riadne odôvodnil, pričom odvolací súd k tomu dodáva, že obžalovanú nemožno hodnotiť ako nedisciplinovanú vodičku, pretože až doposiaľ bola postihnutá len za jeden priestupok proti bezpečnosti a plynulosti v cestnej premávke v r. 2011. Vzhľadom na kladné hodnotenie osoby obžalovanej, aj krajský súd dospel k záveru, že na obžalovanú v súčasnej dobe nie je potrebné pôsobiť aj trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.

V tejto súvislosti odvolací súd musel odmietnuť tvrdenie okresného prokurátora, že obžalovaná sa zjavne nepoučila zo spáchania jedného priestupku, ktorým prekročila rýchlosť. Spáchanie ojedinelého priestupku po takú dlhú dobu vlastníctva vodičského oprávnenia je potrebné vyhodnotiť v prospech obžalovanej a nie naopak.

Len na doplnenie je potrebné dodať, že motorové vozidlo obžalovaná nevedla pod vplyvom alkoholických nápojov alebo iných návykových látok a dôvody uvádzané prvostupňovým súdom, prečo neuložil obžalovanej trest zákazu činnosti, odvolací súd vyhodnotil ako relevantné. V tomto smere poukazuje na odôvodnenie v napadnutom rozsudku, s ktorým sa stotožnil.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Za takéhoto stavu, keď Krajský súd v Banskej Bystrici nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolania obžalovanej C. J. a okresného prokurátora v zmysle vyššie citovaného ustanovenia ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.